

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی قزوین
دانشکده پرستاری و مامایی
معاونت پژوهشی

گزارش نهایی طرح تحقیقاتی

**عنوان: تاثیر نقاشی درمانی بر کاهش اضطراب بیماران روانی مزمن در شهر قزوین
در سال ۱۳۹۰**

مجری/مجریان طرح: دکتر رضاضیغمی، ناصر حاجی آقایی، مریم بوربور، مهرک رهبریان
همکاران طرح: فاطمه نظیفی، پریرسا قنبری، هاجر حمداله زاده

تاریخ تصویب طرح: ۱۳۹۰/۱۲/۱۰

تاریخ پایان طرح: ۱۳۹۱/۱۰/۳۰

به نام خداوند مهربان

چکیده پژوهش:

زمینه: اضطراب یکی از مشکلات شایع بیماران روانی است. بنابراین هر مداخله ای برای کاهش این اضطراب می تواند گامی برای بهبود کیفیت مراقبت آنان در نظر گرفت.

هدف: تعیین تاثیر نقاشی درمانی بر کاهش اضطراب بیماران روانی مزمین شهرقزوین در سال ۱۳۹۰

روش ها: با نمونه گیری در دسترس ۴۵ بیمار یکی از مراکز نگهداری بیماران مبتلا به اختلال روانی مزمین انتخاب و با ارایش تصادفی به دو گروه ازمون و شاهد تقسیم شدند. میزان اضطراب آنان بر اساس آزمون سنجش اضطراب کتل ارزیابی شد. گروه آزمون به مدت ۱۲ جلسه هر بار ۴۵ دقیقه به نقاشی کردن با مداد رنگی و با موضوع آزاد پرداختند و گروه شاهد در همان مدت به فعالیت های دیگر که جنبه خنثی داشت پرداختند. در پایان ۱۲ جلسه میزان اضطراب بیماران سنجیده شد. نمره های بار اول و دوم این ۲ گروه به وسیله آزمون آماری t با یکدیگر مقایسه شد.

یافته ها: شیوع اضطراب پیش از شروع مداخله در بین کل نمونه ها، گروه شاهد و گروه مداخله به ترتیب ۴۲، ۴۴ و ۴۰ درصد بوده است که پس از مداخله به ترتیب به ۳۷، ۴۰ و ۳۵ درصد رسیده است. میانگین نمره اضطراب در بین گروه شاهد پیش و پس از مداخله گروه آزمون به ترتیب $38/48 \pm 8/35$ و $38/39 \pm 7/39$ بوده که این میزان در مورد گروه مداخله به ترتیب $38/45 \pm 9/82$ و $37/6 \pm 7/74$ بوده است که از نظر آماری معنی دار نشده است.

نتیجه گیری: با توجه به اینکه استفاده از این روش هزینه چندانی ندارد می توان از آن به عنوان راهکاری در کاهش اضطراب بیماران مبتلا به اختلال روانی به ویژه در بخشهای مزمین بهره گرفت.

کلیدواژه ها: اختلال روانی، مراقبت، پرستاری، اضطراب، هنردرمانی